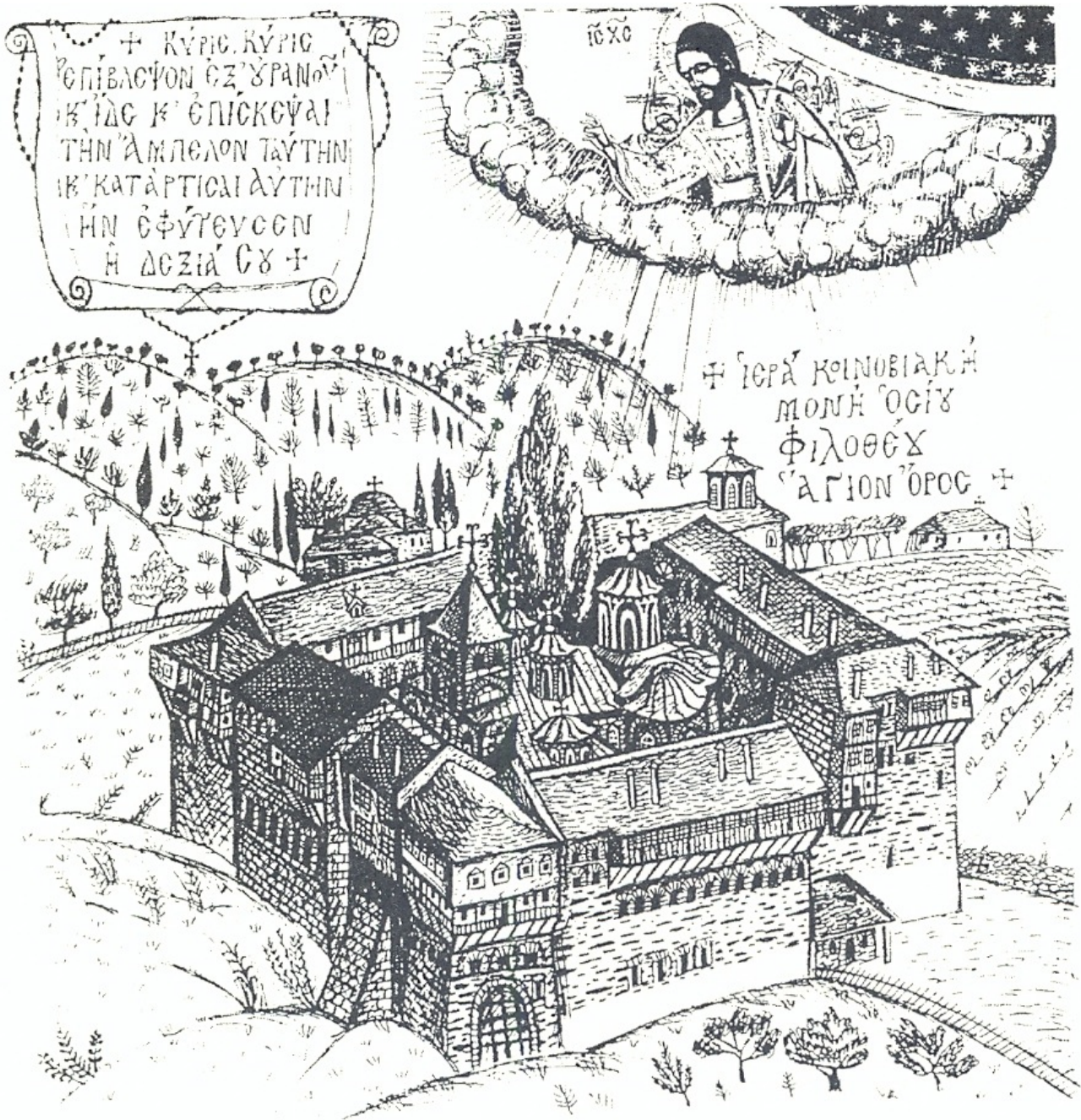

Μοναχός Ακάκιος Φιλοθείτης (1886 - 30 Ιανουαρίου 1964) (Γέροντας Μωσής Αγιορείτης)

/ Συναξαριακές Μορφές

Image not found or type unknown

Ο κατά κόσμον Αριστείδης Τσάκας γεννήθηκε στη Μεγαλόπολη της Αρκαδίας από επιφανείς γονείς. Το 1907 έφθασε στις αθωνικές πλαγιές, στις πηγές τις αείροες

της αρετής, ως δαβιτικό ελάφι. Έγινε ενάρετου Γέροντος υποτακτικός κι ενάρετων ασκητών φίλος στο Φιλοθείτικο Κελλί του Αγίου Νικολάου. Γέροντάς του ήταν ο ευλαβέστατος ιερομόναχος Δωρόθεος. Εκάρη μοναχός το 1909.

Λόγιος Φιλοθείτης μοναχός έγραφε στη νεκρολογία του: «Εθεωρείτο ως των ασκητών η ενσαρκωμένη στοργή και καλωσύνη. Το ιδανικόν και ιδεώδες του ασκητισμού, το ιερόν σύμβολον της μοναχικής τελειότητας ... Το λιποσαρκές, ισχνόν και κατετηγμένον του σώμα, συνέθετε τον με-γαλειώδη πίνακα της ρητορικής και της ευγλωττίας του μοναχικού με-γαλείου ... Κατείχε το πνεύμα της ακροτάτης ξενιτείας διά τον κόσμον, εν συνδυασμώ με το πνευματικόν πένθος που αναβλύζει τα αείρυτα δάκρυα προς απόπλυνσιν παντός ρύπου, και με επιστέγασμα δε τον πεπυρακτωμένον πόθον αδιαλείπτου διαλόγου εν μυστική επαφή μετά του Θεού. Αγνός εξ απαλών ονύχων, χρηστότατος εν πάσιν, ανεπίληπτος εν βίω, βραβευτής της αρετής, αμείλικτος διώκτης της κακίας, πιστός δε τηρητής του της ακριβείας μοναδικού επαγγέλματος και της Ορθοδόξου ημών πίστεως ...».

Ο χρόνος παρερχόμενος του μεγάλωνε τη θέρμη του θείου πόθου και έρωτος και δεν του τον λιγότευε διόλου. Γεροντάκι, αν και μπορούσε, αν ήθελε, να ζει πιο άνετα, διάλεξε μισή στέγη νά 'χει, δίχως να τον φο-βίζει διόλου ο παγερός Δεκέμβριος και ο καυτός Αύγουστος. Αγαπούσε να επαναλαμβάνει εγκάρδια: «Ουκ έχομεν ώδε μένουσαν πόλιν, αλλά την μέλλουσαν επιζητούμεν». Πώς να μην του τη δώσει ο Κύριος; Ανεπαύθη στις 30.1.1964, εορτή των Αγίων Τριών Ιεραρχών, Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου, «των τριών φωστήρων της Τρισηλίου Θεότητας», των τριών κορυφαίων πατέρων της Εκκλησίας μας.

Πηγές - Βιβλιογραφία

Βησσαρίωνος Φιλοθείτου μοναχού, Νεκρολογία, Αγιορειτική Βιβλιοθήκη 331-332/1964, σ. 119.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό, τ. Β΄, εκδ. Μυθονία σ.705-706